

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 231/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť P. J., P., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., Advokátska kancelária, P., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov pod sp. zn. 0 Pn 480/10 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. J. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2011 doručená sťažnosť P. J., P. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Vojenskou obvodnou prokuratúrou Prešov (ďalej len „prokurátor“) pod sp. zn. 0 Pn 480/10. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 29. apríla 2011.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že uznesením prokurátora sp. zn. 0 Pn 480/10 z 18. marca 2011 bola zamietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu vyšetrovateľa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. marca 2011. Uznesením vyšetrovateľa bolo odmietnuté podanie sťažovateľa týkajúce sa podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v P. 30. novembra 2007 policajt M. S. (ďalej len „policajt“) pri objasňovaní priestupku sťažovateľa, ktorý 24. júla 2007 odstavil svoje motorové vozidlo pri vstupe na mestský cintorín, čím bránil iným vozidlám vo výjazde a vjazde, ako aj vstupe chodcom na cintorín.

Podľa názoru sťažovateľa uznesením prokurátora, ktorý sa stotožnil so závermi vyšetrovateľa o nedôvodnosti začatia trestného stíhania, došlo k porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru. Policajt nebol oprávnený dopravný priestupok vybaviť blokovou pokutou, keďže nedošlo k zaplateniu pokuty na mieste. Správne sa vec mala riešiť štandardným postupom v rámci správneho konania.

Keďže podľa názoru sťažovateľa nie je možné domáhať sa ochrany označených práv u žiadneho iného orgánu, žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom prokurátorom pod sp. zn. 0 Pn 480/10 s tým, aby bolo jeho uznesenie z 18. marca 2011 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Požaduje napokon aj náhradu trov právneho zastúpenia advokátom vo výške 305,86 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jadrom podanej sťažnosti je nespokojnosť sťažovateľa s uznesením prokurátora, ktorým tento akceptoval postup vyšetrovateľa týkajúci sa odmietnutia trestného oznámenia sťažovateľa.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený

vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Z citovaných ustanovení zákona o prokuratúre je nepochybné, že sťažovateľ má možnosť požiadať príslušného nadriadeného prokurátora, aby v rámci konania o podnete preskúmal správnosť postupu a uznesenia prokurátora o zamietnutí sťažnosti. Ide o účinný právny prostriedok nápravy tvrdeného porušenia práva v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažovateľ uvedenú možnosť dosiaľ nevyužil, je podaná sťažnosť neprípustná. K tomu treba dodať, že sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukázal), že podnet nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Preto zo strany ústavného súdu vôbec neprichádzal do úvahy postup podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2011